

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Ž. K.**, bývajúcej v Š., zastúpenej JUDr. V. B., advokátom so sídlom v P., proti odporcovi **P.**, so sídlom v Š., IČO: X., **o neplatnosť skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 3 C 31/2008, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. mája 2010 sp. zn. 24 Co 38/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany rozsudkom z 9. septembra 2009 č.k. 3 C 31/2008-23 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorú jej dal odporca 14. februára 2007. Zamietajúci výrok rozsudku odôvodnil tým, že návrh na začatie konania bol podaný po uplynutí lehoty uvedenej v § 77 Zákonníka práce. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Trnave rozsudkom z 19. mája 2010 sp. zn. 24 Co 38/2010 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.), založený na úplnom zistení rozhodujúceho skutkového stavu a jeho správnom právnom posúdení. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie, ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Na odôvodnenie dovolania uviedla, že 1. nesúhlasila so skončením jej pracovného pomeru dohodou o predpokladala, že medzi ňou a odporcom sa uskutoční rokovanie, 2. dostala výpoveď, s ktorou nesúhlasila a očakávala, že s ňou bude ešte odporca rokovať, 3. sa cíti byť odporcom podvedená, 4. výpovedná lehota mala byť 3-mesačná, preto výpoveď je neplatná.

Odporca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento mimoriadny opravný prostriedok žalovanej bol podaný v zákonom určenej lehote. Vychádzal pritom z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni a ďalej z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež na zreteľ § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol doručovaný obom účastníkom konania na adresu ich právnych zástupcov. Zo spisu (doručeníek na č.l. 59) vyplýva, že pošta doručila rozsudok odvolacieho súdu obidvom zástupcom do vlastných rúk 24. marca 2011.

Doručením rozsudku 24. marca 2011 začala navrhovateľke plynúť 1 mesačná lehota na podanie dovolania. Keďže koniec tejto lehoty pripadol na nedeľu 24. apríla 2011 a v pondelok 25. apríla 2011 bol sviatok, posledným dňom lehoty uvedenej v § 240 ods. 1 O.s.p. bol v danom prípade najbližší nasledujúci pracovný deň – utorok 26. apríla 2011.

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľka dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu odovzdala na pošte za účelom jeho doručenia adresátovi (až) 7. mája 2011 (vid' obálku, ktorá je v spise založená na č.l. 63 spisu s vyznačením tohto dátumu prevzatia zásielky na poštovú prepravu). So zreteľom na to bolo dovolanie navrhovateľky podané oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie navrhovateľky odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Procesne úspešnému odporcovi vzniklo v dovolacom konaní právo na náhradu trov tohto konania (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo v dovolacom konaní neuplatnil náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková